

عنوان مقاله:

بررسی توسعه اقتصادی در سازمان آموزش و پرورش

محل انتشار:

سومین کنفرانس ملی مطالعات کاربردی در فرآیندهای تعلیم و تربیت (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

طلعت حق شناس قاضی محله - کارشناس ارشد مدیریت مالیامورگار ابتدایی

خلاصه مقاله:

ظرفیت نیروی کار، توانایی های کشور را برای ایجاد رشد و ثروت تعیین می کند. در نیمه دوم قرن بیستم، در ادبیات مربوط به نظریه های توسعه اقتصادی، تغییر تمرکز از انباشت سرمایه فیزیکی به نیاز به سرمایه گذاری در سرمایه انسانی مشاهده می شود که این امر نشاندهنده اهمیت آموزش و اشکال مختلف آن به منزله پیش شرط رشد و مقابله با چالش هایی است که در آن زمان با آن روبه رو بودند؛ مانند فرار مغزها از کشورهای جهان سوم یا از بخش خصوصی به بخش عمومی و بسیاری دیگر. یکی از اولین نویسندگانی که درباره اهمیت سرمایه انسانی صحبت کرد، تئودور شولتز بود. در زمینه بررسی اهمیت آموزش در فرایند توسعه اقتصادی، سه رویکرد سرمایه انسانی، توسعه انسانی و بازده سرمایه گذاری در آموزش اهمیت ویژه ای دارند و به منزله چارچوب نظری برای بررسی وابستگی متقابل آموزش و توسعه یا تحلیل اهمیت روزافزون آموزش در فرایند توسعه استفاده می شوند. سرمایه انسانی بر ذخیره دانش، مهارت، صلاحیت، توانایی ها و سایر خصوصیات دلالت دارد که به طور عمده از طریق آموزش کسب می شوند و بر بهره وری و کیفیت کار تاثیر مثبت می گذارند. براساس نگرش مدیریتی، سرمایه انسانی، منبع تجاری یا دارایی است که از ارزش بازار شکل می گیرد. از دیدگاه اقتصاد کلان، سرمایه انسانی از عوامل اصلی تولید است؛ به این ترتیب، در ادبیات رشد اقتصادی، مفهوم سرمایه انسانی با توسعه دانش اقتصادی پیوند وثیقی دارد. مفاهیم سرمایه انسانی و سرمایه گذاری در آموزش بیش از چهار دهه قدمت دارند. علاوه بر شولتز، پژوهشگران دیگری مانند بکر، هانسن، مینسر و دیگران در این حوزه دیدگاههای خود را ارائه کردهاند. به طور کلی، ظهور نظریه سرمایه انسانی نقطه عطفی در بررسی اهمیت آموزش در اقتصاد واقعی بود؛ با این حال، با آثار آمارتیا سن بود که بر اهمیت آموزش به منزله مولفه ای از توسعه انسانی، در زمینه ایجاد و تحولات اجتماعی تاکید شد.

کلمات کلیدی:

توسعه انسانی، اقتصادی، سرمایه گذاری، آموزش، نظریه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1844289>

